

“ ...

II - İTİRAZIN GEREKÇESİ :

İtiraz yoluna başvuran İnebolu Sulh Ceza Mahkemesi'nin Anayasa'ya aykırılık gerekçesi aynen şöyledir :

".. bu celsede her üç sanığın kabul ettiği gibi tutanak tarihi olan 2/6/1980 tarihinde her üç sanığın; buranın babalarından kaldığı düşüncesi ile mısır ektikleri sabittir. O halde tutanak tarihinde 6831 sayılı Yasanın 93/1. maddesine ilişkin suç teşekkül etmektedir. Olayda Orman Kanununun 93/1. maddesi uygulanması gerekmektedir.

Halbuki keşfen de tesbit edildiği üzere; sanıkların babalarına ait yeri daha doğrusu babalarının hissedar bulunduğu Mart 289, Şubat 289 tarihli 6 nolu tapu kaydı olay yerine yani sanıkların ektikleri sahaya uymaktadır. Buna karşın 4785 sayılı Yasa vardır. Bu Yasanın birinci maddesine göre bu sahalar devletleştirilmiştir. Bilirkişiye göre ki, mahkemece de bu kanıya katılmaktadır. Sanıkların işleyip ektikleri saha 4785 sayılı Yasanın kapsamı dahilindedir. Ve 5658 sayılı Yasayla iadeye tabi değildir. O halde tapuya rağmen sanıklar hakkında 93/1. maddesinin uygulanması zorunluluğu vardır.

Bu durum karşısında işin Anayasal yönü düşünülmüştür :

4785 sayılı Yasanın 1. maddesi özel ormanları, orman içinde kalan tapulu sahalar devletleştirilmiştir. Vatandaşın bu işlemlerden haberi olduğunu söylemek mümkün değildir. TCKnun 44. maddesinin "Kanunu bilmemek mazeret sayılmaz" ilke hükmü, tabii suçların veya rasyonel suçların işlenmesi haline özgüdür. Bunu böyle düşünmek gerekir. Zira daha önce de Milli Koruma Kanunu uygulaması sırasında, Ankara'da, Milli Koruma Kanununa göre başkasına devredilmesi, satılması mümkün olmayan kömür tevzi müessesesinden aldığı kömürü, bir yabancı Türkiye'yi terk etmekte olduğu için komşusuna bedelsiz devretmiş, bu yüzden hakkında milli koruma suçundan dava açılmış ve mahkûm edilmiş ise de Yüksek Yargıtay bu hükmü özel kanunun bilinmeyebileceği gerekçesi ile bozmuştur. Nitekim bundan sonra bu yönde gelişmeler olmuş Barolar Birliğinin düzenlediği Birinci Hukuk Kongresinde de Yargıtayın bu tutumu benimsenmiştir.

Olayda sanıklar doğrudan doğruya suç sayılan klasik bir suç fiili işledikleri için değil, tapulu yerlerini 4785 sayılı Yasa ile devletleştirildiğini bilmediklerinden kullandıkları için ceza sorumluluğu ile karşı karşıyadırlar. Bu durumda yukarıda işaret edilen duruma benzer bir durum vardır.

Ayrıca 4785 sayılı Yasa devletleştirilmekle hususi hukuk ile ilgili bir durum yaratmıştır. Hususi hukuk ile ilgili durumların ihlali halinde suç oluşması için özel hükümlerin bulunması gerektiği de düşünülmektedir.

4785 sayılı Yasanın 1. maddesinde "Bu ormanlar hiçbir işlem ve bildirimle lüzum olmaksızın Devlete geçer" denmektedir. 5. madde buna bir senelik süre koymuş, 5658 sayılı Yasa da bu süreyi bir yıl daha uzatmıştır. Bu durumda vatandaş yönünden, orman köylüsü 4785 sayılı Yasayı bildiği varsayılsa bile bu takdirde kendi tarlasının 4785 sayılı Yasanın kapsamına girdiğini bilmesine veya bildiğinin varsayılmasına olanak yoktur. Çünkü bunu idare veya

bilirkişi takdir etmektedir. Bu durumda bir sene sonunda vatandaşa herhangi bir devletleştirme bildirimi yapılmadığı halde vatandaş tapulu veya tapusuz arazisinin ve devletleştirildiği ve bunun kesinleştiği emrivakisi ile karşılaşmaktadır.

Bu durumda :

1 - Vatandaş Anayasa'nın 35. maddesi ile korunan mülkiyet hakkının kullanılmasını fiilen; engellemiş olmaktadır. Yukarıda açıklanan durumda arazisi devletleştirilenler bu hususta hiçbir yargı ve idari itiraz yoluna, gidemeyecektir. Olayda sanıkların dayandıkları ve bilirkişi beyanı ile olay yerine tamamen uyan 289 nolu yoklama tarih ve 6 nolu tapunun, devletleştirme nedeni ile işgali ve Anayasa'nın 35. maddesindeki mülkiyet hakkının fiili kullanılmaz hale getirilmesi söz konusudur.

2 - Anayasa'nın 46. maddesi, kamulaştırma halinde karşılığının peşin ödeneceği belirtilmiştir. 47. madde, devletleştirilme ile ilgili olup; Anayasa'nın 47. maddesinde 46. maddesinde olduğu gibi, bedelinin peşin ödeneceği yazılı değil isede "devletleştirme gerçek karşılığı üzerinden yapılır" demek suretiyle 46. maddede olduğu gibi bedelinin ödeneceği belirtilmiş olmaktadır. Vatandaş yönünden 46. madde ve 47. maddenin uygulanmasının farkı yoktur. Her iki maddenin birlikte incelenmesi halinde 46. maddedeki ödeme zorunluluğunun devletleştirme için de geçerli olduğunu göstermektedir. 4785 sayılı yasa ise bildirim veya herhangi bir işlem yapmaksızın mülkiyet hakkını belli süre sonunda kaldırdığı gibi bedel ödeme zorunluluğunu da bu belli süre sonunda ortadan kaldırmaktadır. Bu hali ile de 4785 sayılı Yasanın "hiçbir işlem ve bildirim olmaksızın Devlete geçer" hükmü TC. Anayasa'sının 46 - 47. maddelerine aykırı düşmektedir.

SONUÇ :

Bu nedenler ile 4785 sayılı Yasanın 1. maddesinde "hiçbir işlem ve bildirim olmaksızın Devlete geçer" hükmü Anayasa'nın 35., 46., 47. maddelerine aykırı bulunduğu görüşü ile Anayasa'nın 152. ve yine Anayasa Mahkemesi'nin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkındaki 2949 sayılı Yasanın 28. maddeleri gereğince durumun Yüksek Anayasa Mahkemesine arzına iddianame ve bugünkü oturuma ait bilirkişi mütalaası ile ara kararı örneğinin Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine... karar verildi."